НАЙ-ЩАСЛИВИЯ ДЕНЬ

16-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III ГОДИНА)
6. II. 1924 ГОД. — СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ.
ул Сараоолу № 21.

НАЙ-ЩАСЛИВИЯ ДЕНЬ

16-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III. ГОДИНА)
6. II. 1924 ГОД. — СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ.
ул. Сараоолу № 21.

Най щасливиятъ день.

Миръ!

Мирътъ носи Божията радость.

Размишление.

За тема ще имате: Най щастливиятъ день въ годината.

Упражнение: Дѣсната ржка настрана. Движение на китката нагорѣ и надолу, отначало по-бавно, съ постепенно усилване и пакъ отслабване. Дѣсната ржка се прибира свободно. Сжщото се прави съ лѣвата ржка. Послѣ и съ двѣтѣ ржцѣ едновремѣнно.

Почивка.

Двѣтѣ ржцѣ успоредно напрѣдъ. Постепенно разтваряне ржцѣтѣ на страна, съ движение на китѣ — трептение. Прибиране ржцѣтѣ напрѣдъ, пакъ съ трептение. Това упражнение се прави нѣколко пжти.

Ржцѣтѣ успоредно напрѣдъ. Бавно издигане на ржцѣтѣ отстрана на главата и до надъ главата и бавно снемане пакъ напрѣдъ (седемъ пжти). Единъ пжть

обратно движение: ржцѣтѣ успоредно напрѣдъ издигатъ се надъ главата и се спущатъ покрай странитѣ на главата напрѣдъ. Пакъ първото движение четири пжти. Ржцѣтѣ спиратъ успоредно напрѣдъ, движение на киткитѣ сь трептение, при постепенно усилване и отслабване. Ржцѣтѣ настрана и долу прибрани.

Като си движите ржцѣтѣ, какво усѣщате? Имате ли усѣщане на допиране нѣкакво пихтиеобразно вещество? — Да. Илюзия ли е това, или дѣйствителность? Щомъ движите много бързо ржцѣтѣ си, усѣщате като че се допира нѣщо. На какво може да отдадете това? Имате ли всички еднакво усѣщане? Когато нѣкой отъ васъ е неразположенъ духомъ, нѣка направи това упражнение. По такъвъ начинъ всѣки, отъ васъ може да трансформира своето състояние. Още първия день щомъ ви се отдаде случай да направите упражнението, направете го и вижте какво влияние ще ви укаже. То е единъ цѣрь за всички ви. Нѣкой пжть може да не успѣете напълно, но все таки 85 % ще имате резултатъ Неразположенъ сте, подвижете си ржцѣтѣ, съ това упражнение ще се привлече магнетическа сила, и тя ще ви помогне да трансформирате състоянието.

Въ природата има единъ законъ, споредъ който може да се опрѣдѣля възрастьта на дърветата. Запримѣръ, у малкитѣ дръвчета клонищата сж винаги

изправени. Колкото едно дърво започва да остарѣва, толкова клонищата започватъ да се прѣвиватъ къмъ земята. Този законъ за растенията, е сжщъ, както и у човѣка. Човѣкъ като мине извѣстна възрасть, нѣкой пжть започва несъзнателно да се пригърбва. Това е идеята. Това пригърбване произтича отъ измѣнение на теченията, които дѣйствуватъ въ неговия организмъ. Това учение, което придобиваме, ако не го приложимъ, ние ще мязаме на онзи търновски адвокатъ, когото хващатъ разбойници между Търново и Севлиево и намиратъ въ джобоветѣ му два револвера запазени. Питатъ го: защо ти сж тия револвери? — За зоръ заманъ. Ами отъ този зоръ заманъ по-голѣмъ има ли? Тѣ го набили добрѣ и му казали: като не знаешъ да носишъ револверъ, защо го носишъ? Той си казалъ: втори пжть вече безъ револверъ ще ходя. З н а н и е т о и м а с и л а с а м о к о г а т о с е п р и л а г а. Сега изобщо, и въ тритѣ свѣта: и въ материялния, и въ умствения, и въ духовния свѣтъ, всѣкога хората търсятъ най-лесния методъ за прилагане. Запримѣръ, българинътъ, щомъ го заболи глава, ще вика врачка да махне съ ржка, да му побае, веднага да му отнеме главоболието. Изобщо, у всичкитѣ хора има стремежъ къмъ лесното. Тѣ не обичатъ мжчнитѣ работи. Щомъ се яви една малка мжчнотия, една мисъль, коя-

то не може да разрѣшимъ, или едно тягостно чувство или дѣйствие, винаги се намираме въ едно противорѣчие съ окржжающитѣ, и съ себе си. Въ единъ свѣтъ като сегашния, тъй както материята е създадена, тъй както нашитѣ тѣла сж устроени, ние не можемъ да очакваме животътъ ни да бжде лесенъ. Този животъ който сега имаме, е единъ отъ най мжчнитѣ. Всички трѣбва да го знаете. Ние се намираме сега при най-мжчния животъ, не отвънъ, а отвжтрѣ. Че е тъй, може да се увѣрите отъ това, че вие не може да намѣрите двама души, които да мислятъ еднакво и да си хармониратъ. Нѣкой може да си поклати главата, че е съгласенъ, но той не е съгласенъ. Нѣма да намѣрите двама души съгласни. Ако намѣрите двама души, които сж сжгласни въ своитѣ мисли, то. ако имъ дадете да изпѣятъ тона „до", ще го вcovematъ тъй чисто, че гласоветѣ имъ ще се сливатъ. Ако двама души мислятъ еднакво, чувствуватъ еднакво, дѣйствуватъ еднакво, тѣ ще вэематъ тона тъй правилно, че двата гласа ще се сливатъ. Ние казваме, че човѣкъ е троякъ, т. е. има умъ. сърце и воля. Този законъ може да приложимъ и тука. Ако има общо съгласие между ума, сърдцето и волята въ нѣкой човѣкъ, то вземели той този тонъ, пакъ трѣбва да стане сжщото сливане между сърцето, ума и волята му. Ето какво под-

разбира сливането тази форма, която умътъ образува, трѣбва да е тъй напълнена отъ сърцето, че нито една капка да се не излива, нито пъкъ да остане празно мѣсто — идеално да бжде запълнена формата. Това значи съгласие. Щомъ остане празнина въ формата на ума, всѣкога се ражда извѣстенъ дисонансъ въ живота, т. е. нѣкой казва: не съмъ разположенъ, не мога да обичамъ, нѣщо ме стѣга, коравосърдеченъ съмъ. Това стѣгане се дължи на това обстоятелство, че формитѣ на ума не сж така идеално запълнени. Защо не сж идеално запълнени? Всѣки, който не знае какъ да запълни формата на ума си, той е духовенъ мързеливецъ. Д у х о в н и я т ъ м ъ р-з е л ъ е е д и н ъ о т ъ г о л ѣ м и т ѣ в р а г о в е. Духовнитѣ хора сж много мързеливи. За тѣхъ трѣбва голѣмъ остенъ. Отъ невидимия свѣтъ има изпратени духове, които стѣгатъ мързеливитѣ, впрѣгатъ ги на работа. Имашъ да давашъ полица отъ 10 - 20,000 лева. Казвашъ: азъ мисля да я платя ли, или да нея плащамъ. Какъ, нищо нѣма да мислишъ, остенъ има! Седне нѣкой, пише трактатъ. Професоръ е, стегнали сж го студентитѣ — срамъ го е отъ тѣхъ, заставенъ е да пише. Послѣ, обществото какво ще каже, срамъ го е и отъ него. Съврѣменитѣ хора, и професори, и проповедници, и учители, и свещеници, и майки, и

бащи, никой не е свободенъ, всѣки е заставенъ съ остенъ да работи. Не само те каратъ да мислишъ, но те каратъ и да чувствувашъ. Така трѣбва да разрѣшавате въпроса. Вие казвате: азъ съмъ свободенъ, азъ чувствувамъ така и така, имамъ такава мисълъ. Не е така, не сте свободни. Често вие се поставяте въ положението на единъ критикъ Съврѣменнитѣ хора приличатъ на двата бивола, които влѣзли въ локвата, Единия отъ тѣхъ ималъ каль на гърба си $^1/_2$ с. м., а другиятъ единъ сантиметръ. Първиятъ казва на втория: много си се окалялъ, много дебела каль имашъ. А неговата е по малко! И двамата сж въ локвата! И малката каль, и голѣмата каль, въ дадения случай произвождатъ еднакви резултати.

Когато дойдемъ до личния животъ, до идейния животъ въ насъ, всѣки ученикъ трѣбва да има правилно схващане за себе си. За това лично схващане гърцитѣ сж казвали: „познай себе си!“ Що значи да познава човѣкъ себе си? Да познава това сжщинското, което е въ него. Не онова, което хората мислятъ заради него, не това, което той мисли въ нѣкои щасливи моменти за себе си, но да познава онова неизмѣнното въ себе си, при всички случаи на живота си. Да кажемъ, има щасливи дни, когато човѣкъ е 100 $^0/_0$ добъръ. Има и такива дни въ живота, когато той е 100 $^0/_0$ лошъ. Питамъ тогава: какво е спечелилъ човѣкъ? Като раздѣлите 100 на 100, какво ще получите? — Единица. Какво показва тази единица? Сто, дѣлено на сто, показва погрѣшки отъ втора категория. Единицата показва, че той не се е държалъ съ първата категория на Божествения животъ. Отъ едно до десетъ — това е първата категория на живота — чистиятъ, Божествениятъ животъ. Десетьтѣ съставлява единица за по голѣма мѣрка. Отъ едно до десетъ е животътъ на Бога. Отъ 10 до 100 — животътъ на ангелитѣ, животътъ отъ втората категория. Защото 100-тѣ е единица за хилядитѣ. Отъ 100 до 1000 е животътъ на хората, животътъ отъ третата категория. Слѣдователно човѣкътъ не може да живѣе като ангелъ. Защо? Защото той не разбра смисълътъ на единицата, т. е. туй показва, че той не познава себе си: или подцѣнява, или надцѣнява своитѣ качества и способности. Човѣкъ въ всѣки сучай трѣбва да се познава. Сега, забѣлѣзали ли сте, какъ нѣкой човѣкъ най-първо ви се вижда много добъръ. Казвате: азъ виждамъ въ лицето на този господинъ единъ много интелигентенъ, много добъръ човѣкъ — човѣкъ съ отличенъ характеръ. Не се мине и една година, вие казвате: азъ съмъ се излъгалъ, той не билъ толкова добъръ. Сега виждамъ, че този човѣкъ

билъ лош.ъ Питамъ ви сега: тази промѣна въ първия и въ втория случай вѣрна ли е? Не, не е вѣрна. Азъ мога да направя всѣки отъ васъ да бжде добъръ прѣзъ цѣлия си животъ. Какъ? Прѣдставете си, че ви направя една хубава кжща, съ хубава градина, да имате на разположение трима души слуги, и то толкова умни и отзивчиви, че да познаватъ всичкитѣ ваши навици, та да задоволяватъ всичкитѣ ви нужди. Послѣ, да имате файтонъ, автомобилъ, и каквото пожелаете, всѣко най малко ваше желание да се задоволява. Въ този случай, по-добъръ човѣкъ отъ васъ нѣма да има. Идеаленъ човѣкъ ще бждете. Ще ви туря тогава седемъ. Но, азъ мога да направя всѣки едного отъ васъ и най-лошъ човѣкъ. Може да ви пратя въ ада и слѣдъ една година ще станете рогатъ дяволъ. Какъ? — Ще звпочна да ви отнемамъ единъ по единъ слугитѣ — най-първо единия слуга, послѣ втория, че третия, слѣдъ туй файтона, автомобила, градината, кжщата докато най послѣ ви оставя гладенъ, голъ и босъ, безъ дрехи, безъ шапка, окжсанъ.... Добъръ ли ще бждешъ? Това сж нѣща, които ставатъ постоянно въ живота. Туй е което Богъ върши съ насъ. Външниятъ свѣтъ не прави това съчетание. Нѣкой ще каже, че туй е съчетание на нашата дихарма, или нашата карма. Съчетанието на дихармата

прави човѣка щасливъ, добъръ; съчетанието на кармата прави човѣка нещастенъ, лошъ. Кармата всѣкога подразбира лошъ животъ. Кармата е законътъ за причина и послѣдствие. Ние казваме: това е сждба! Туй, което хората наричатъ щасливъ животъ, то е дихарма. Всѣки единъ отъ васъ може да бжде щасливъ. Кога? — Когато е свързанъ съ Бога. Тогава човѣкъ ще има правилни отношения и въ всѣко едно направление ще се развива правилно. Щомъ неговитѣ отношения съ този първиченъ принципъ на единицата се развалятъ, веднага животътъ му започва да се разрушава. Вие ще кажете: тия работи ние ги знаемъ. Сега, да обясня идеята си. Да кажемъ, че имате тукъ правата линия АВ А————————В Тя прѣдставлява единъ пжть. Отъ едната, и отъ другата страна на тази линия има всевъзможни условия и красоти въ живота. Допуснете, че тази линия е равна на 92 милиона мили. Прѣдставете си, че най-напрѣдъ вие изминавате този пжть съ бързината на свѣтлината, послѣ изминавате сжщия пжть съ единъ локомотивъ и третиятъ пжть изминавате сжщата линия съ биволска кола. Каква ще бжде разликата, когато прѣминете съ бързината на свѣтлината, съ бързината на локомотива и съ бързината на биволската кола? Съ какво ще се различава това минаване? Съ свѣтлината вие ще прѣ-

минете бързо и ще имате по-малко знания. Съ локомотива ще имате по вече знания, а съ биволската кола ще добиете най-много знания. Добрѣ. другъ случай. Прѣдставете си, че вие се движите съ бързината на свѣтлината, но сте слѣпъ. Питамъ: като сте минали отъ едната точка до другата, какво сте придобили? — Нищо. Да допуснемъ, че пжтувате съ тренъ. Пакъ сте слѣпъ. Какво сте придобили? — Нищо. Пжтувате съ биволската кола и пакъ сте слѣпъ. Какво сте придобили? — Нищо. Нѣкой казва: зная това. Питамъ: ти когато минаваше съ бързината на свѣтлината, твоитѣ очи отворени ли бѣха? Казва: прѣзъ това врѣме азъ спѣхъ, ама и дълго врѣме не спахъ. Казвамъ: за да се прѣмине тази линия съ бързината на свѣтлината, нужни сж всичко осемь минути. Слѣдователно, ти прѣзъ това врѣме си спалъ, слѣпъ си билъ въ твоето съзнание. Допуснете, че този пжть го прѣминавате съ тренъ. Колко ще ви вземе? Ще вземе 250 години. Биволската кола пъкъ ще ви отнеме нѣколко хиляди години, за да прѣпжтувате съ нея сжщия пжть. Тъй че, зависи, дали съзнанието на човѣка е будно, когато той минава отъ едната точка до другата. При това, тази линия е раздѣлена на сектори.

Първото правило: всѣки трѣбва да се спре и да опрѣдѣли съ какво пжтува: съ бързината на свѣтлината ли, съ бързината на трена ли, или съ бързината на биволска кола. Сега, нѣкои отъ васъ, като имате страдания, искате да пжтувате съ бързината на свѣтлината. Когато имате щастливи дни, искате да пжтувате съ нѣкоя биволска кола. Защо? Възможно ли е това? Не! Има такива съчетания въ природата, но тя всѣкога се коригира. Ако въ единъ моментъ вашето щастие е кратковрѣменно, а нещастието дълговрѣменно, слѣдующиятъ моментъ законътъ ще бжде обратенъ: щастието ви ще бжде дълговрѣменно, а нещастието кратковрѣменно. Нѣма никакво изключение въ този законъ. Нѣкои казватъ: азъ не съмъ видѣлъ бѣлъ день въ живота си. Това не почива на никаква философия. Приятнитѣ и неприятнитѣ случаи въ живота сж еднакви, само че възможно е нашето съзнание при страданията да е било будно, а при щастието да е било въ спящо състояние. Нѣкой пжть може да е обратното. Нашето съзнание при щастието е будно, а при страданието — спящо. Нѣкой може да каже тъй: азъ не съмъ ималъ въ живота си щастие. Възможно е. Нѣкой може да каже: азъ въ живота си не съмъ виждалъ нещастие. Възможно е. Това сж само отношения, но това не сж чисто философски разсжждения. Това не почива на Божествената Мждрость. Въ природата всѣкога има равновѣсие. Сега,

множина искатъ само щастливи дни. Не, това е невъзможно. Въ живота има толкова щастливи дни, колкото и нещастни.

Зададохъ ви темата: кой е най-щастливиятъ денъ въ годината? Най-щастливиятъ день е X, а най-нещастниятъ день е У. Най-нещастниятъ день и най-щастливиятъ день свързватъ верижката на живота. Най-щасливата халка най-нещастната влизатъ една въ друга и образуватъ едно цѣло колело. Слѣдователно, най-щасливиятъ день и най-нещастниятъ день винаги се допиратъ. При това, трѣбва да знаете, че като намѣрите най-щасливия день въ годината, до него седи най-нещастниятъ. Тия щасливи и нещастни дни сѫ относителни. Ако вашето съзнание е будно, въ най-щасливия день на годината ще намѣрите най-добритѣ условия, които сѫ заложени отъ минали ваши сѫществувания и сега се реализиратъ. Въ най-нещастния день тия разумни сѫщества сѫ заложили най-лошитѣ условия на миналитѣ ваши сѫществувания. Едните ще изправяте, другитѣ ще използувате. Умниятъ човѣкъ, като има най-щасливия день въ годината, отъ щастливия день ще поправи погрѣшкитѣ на нещастния. Туй, което спечели въ щастливия день, съ него ще плати дълговетѣ на нещастния день. Който не е уменъ, като дойде щастливиятъ день X, той, ще каже: намѣрихъ една тайна, забогатѣхъ. Ще започне да яде и пие. Той нѣма да плати дълговетѣ си, а ще затъне още по повече. Тогава второиятъ пѫть неговиятъ нещастенъ день ще се увеличи. Въ това отношене, всички трѣбва да бѫдете внимателни. Нѣкои вѣрватъ, че въ живота има късметъ, има щастие. Да има щастие, но щастието се обуславя отъ миналото на човѣка. само единъ уменъ човѣкъ може да бѫде щасливъ; глупавиятъ — никога. Когато хората станатъ умни, ще бѫдатъ щасливи. Щастието е качество на ангелитѣ. Когато нѣкой каже: азъ не съмъ отъ щасливитѣ — сѫщеврѣменно се опрѣдѣля и неговата интелигентность. Щомъ той е недоволенъ отъ живота си, въ невидимия свѣтъ знаятъ, че той не е много уменъ човѣкъ. Който казва: „Слава Богу, ще се оправи тази работа, на добъръ край води", за този човѣкъ иматъ добро мнѣние, той е отъ умнитѣ. Сега, напримѣръ, вие казвате: въ този животъ нѣма да го бѫде, ама въ слѣдующия животъ ще тръгне. На какво отгорѣ градите това? Нали всѣко знание трѣбва да почива на нѣщо? Ами отъ гдѣ знаете, че слѣдующиятъ животъ ще бѫдете щасливъ? Нѣкой казва: азъ сега не можахъ да завърша, но оставамъ за слѣдующия животъ. На какво се базиратова твое прѣдположение? Вие трѣбва да знаете, че ако въ единъ животъ вие сте умрѣли щасливъ, погребали сѫ ви съ голѣмо великолепие, имало 5—6 души свеще-

ници, владика, подирѣ ви много войници, много свѣтъ, държали сж надгробни рѣчи за вашитѣ добродѣтели и т. н. Всичко това ви е много радвало. Втори пжть, обаче, като умрете, ще имате едно отъ най-нещастнитѣ погребения. И обратното е вѣрно. Ако вие сте умрѣли въ единъ животъ като послѣденъ бѣднякъ, втория̀тъ пжть ще имате едно отъ най-великолепнитѣ погребения. За сега хората не сж дошли да търсятъ безсмъртенъ животъ, но мислятъ, слѣдъ като умратъ, какъ ще ги погребатъ. Гледашъ нѣкой, свършилъ университетъ съ два диплома, казва: ще се мре, но какъ ли ще ме погребатъ? И владиката проповѣдва безсмъртие на другитѣ, но мисли какъ ще го погребатъ. И между васъ, ученицитѣ, слушамъ да казвате: какъ ли ще ни погребатъ? Какъ ще ви погребатъ! Едно отъ двѣтѣ: или съ почести, или въ мизерия. Това сж двѣтѣ крайни халки. Между тѣхъ има други второстепенни верижки, второстепенни погребения. Никога не оставяйте сегашния животъ, за да го реализирате въ бждаще. То е крива философия. Ние маже да насърчимъ извѣстенъ човѣкъ, който умира, че въ слѣдующия животъ като дойде, ще има по-добъръ животъ. Туй е за насърчение. Но когато азъ говоря на себе си, никога неказвамъ „втори пжть", но казвамъ „сега". За менъ бждещето не сжществува. За грѣшника, който умира, на когото грѣховетѣ не сж простени, има бждеще, но за праведния има само настояще — нищо повече! Онзи, който казва: „за въ бждеще ще възкръсна", на него Господъ не е простилъ грѣховетѣ. Хората на Любовьта, обаче, може да говорятъ само за сегашното, за Божетвеното Сега, нѣма да изпадате въ другата крайноть. Това сж само философски разсжждения, когато дойдете до онова Божественото въ себе си ще се поставите въ положение да гледате на нѣщата отъ чисто Божествено гледище. Тъй трѣбва да разисквате. Онѣзи отъ васъ, които искате да мислите правилно, подъ думата „сега", ще разбирате условията, които животътъ днесъ, въ тозъ моментъ ви прѣдлага — използувайте ги за ваше добро!

Т. м,

Миръ!
Митътъ носи Божията радость!